

האמיץ ביותר

ס.וורונין

לארנב נמאס להיות פחדן. כי בעצם איזה מין חיים הם אלה? אוח עף מעליו - מפחיד. שועל רץ מולו - מפחיד. מופיע בן אדם בדרך, אפילו בלי רובה - מפחיד. נמאס! והארנב החליט שלא יפחד יותר מדבר. ולכך לא דרוש הרבה - רק להיות אמיץ. נניח שעובר מעליך אוח. אז מה? שיעוף לו, ואתה תסתכל אחריו ואל תעז לרעוד מפחד. או נניח ששועל רץ. אז שירוץ ואתה, שם בין

השיחים, שכב בשקט. ואם בן האדם הולך - אז מה?. קפוץ לו תחת רגליו ותפיל אותו. הנה הדברים! וגם האנשים מפחדים מדי פעם. למשל: פעם שכב הארנב תחת שיח ולידו עבר שועל. בפעם אחרת היה הארנב מת מפחד, נדבק לאדמה, כיסה את ראשו באוזניים. ועכשיו לאו. רק קפץ עליו ובכפו נתן לו מכה באף. וזה היה מחזה! השועל קפץ מהפתעה, צעק והתחיל לברוח ולבכות:

בן-אדם. נו, לא בן-אדם כזה גדול,
בסך הכל גרישה קטן, אוסף
פטריות, עם סל מענפי לבנה, ובכל
זאת בן-אדם. הארנב רצה
להסתתר, אבל נזכר כי עכשיו הוא

כבר לא מפחד לגרישה תחת
הרגליים! וזה מעד, נפל והתחיל
לבכות:

"אי-אי-אי! אי-אי-אי! אי-אי-אי!"
כן, והעקקק ראתה את הכל.
"כל הכבוד לארנב! איזו מכה נתן
לשועל! הנה גבר! עוד לא היה כזה
בסביבה שלנו. כנראה הוא חזק
מאוד הארנב הזה! גברתן!"
העקקק נפנפה בזנבה ועפה לספר
בכל היער את החדשות. והארנב
ישב תחת שיח ולעס עשב. שמח
שבאומץ כזה נהג מול השועל.
מתברר שגם השועל נתקף לפעמים
בפחד.
ישב ונהנה, ופתאום רואה - הולך

"אמא!" צועק "אמא! זאב רצה
לטורף אותי!"
כל כך גדול נראה הארנב לגרישה.
לא סתם אומרים "לפחד עיניים
גדולות."
ואם זה זאב, אז כבר לא אוספים
פטריות. מהר, מהר הביתה!
ובבית הוא סיפר את הכל לאבא.
"בחורים! צריך לקחת נשק וללכת
לחפש את הזאב" החליט ראש
הכפר "אחרת צפויות לנו צרות."
הבחורים לקחו רובים ויצאו ליער.
ואחריהם אחד זקן תשוש. קראו לון

זוזיאק. לא כל כך רצו לקחת אותו
אבל מה.. הוא צועק, מתרברב,
מספר כמה זאבים צד בחיים שלו.
"בלעדי תאבדו!" צועק "תאבדו!"
אז לקחו גם אותו.
הארנב ראה את הציידים. חושב
"הנה בא המוות. אבל על ההחלטה
שלי לא אוותר. לא אהיה פחדן!"
והוא קפץ תחת רגלי הציידים, ודווקא
למי? ללא אחר אלא לזוזיאק.
וזוזיאק מיד הסתובב והתחיל לירות
לכל הכיוונים. והיה לו רובה עם
מחסנית. כל היער הבהיל.

מהכפר. הוא המוביל אותם!"
הזאב הסתכל לאן שהעקקק
הצביעה. ובאמת - הארנב עומד לפני
זוזיאק, מנפנף בידו, וזה יורה
מהרובה לכל הכוונים.
"אוי, צרה!" קרא הזאב והתחיל
לברוח בין השיחים והעצים. הוא יצא
לאחו, ושם הדוב אוכל אוכמניות.
"למה אתה מחכה!" קרא לו הזאב
"הארנב צד אותנו ביחד עם
הבחורים מהכפר. תציל את הפרווה
שלך, אחרת הציידים יעשו ממנה
מעיל!"

החיות התחילו להתחבא. גם הזאב
נבהל. ואז הוא ראה את העקקק.

"מאין יבוא המוות שלנו?" שאל
אותה.
"אינך רואה בעצמך?" ענתה העקקק
"הארנב בא לצוד ביחד עם הציידים

"האם כבר לילה?" שואל.

"איזה לילה, הארנב מוביל עלינו
ציידים. ברח מהר אם אינך רוצה
שיעשו ממך פוחלץ." צועק לו הדוב.
האוח מנסה לברוח אבל באור היום
הוא לא יכול לראות דבר. עף בזיגזג
נמוך מעל האדמה. והוא נתקל

הדוב התחיל לברוח. הוא רץ
והאדמה רועדת תחת רגליו. אדמה

רועדת, עצים מתנדנדים.
התעורר האוח שישן בנקרה שלו
בעץ. יצא מהנקרה, מסתכל ולא מבין
דבר.

בארנב. מאחור. הארנב נבהל, אבל
נזכר כי עכשיו הוא כבר אמיץ, שלא
מפחד מדבר. הוא הוריד את האוח
על הארץ ואז התחילה מהומה.
הארנב שמח שיכול להכות באוח
והאוח, למרות שהיה חזק, הרי ביום
לא רואה דבר. הוא מנפנף הכנפיים,
דופק ברגליים, נוקר במקור, לא פוגע
בדבר - הכל לשווא. והארנב כל פעם
מכה חזק יותר. רק נוצות מתעופפות
סביב. מכה ואומר:
"גם הדוב לא יעמוד מולי. אם ארצה,
אשמיד את כולכם!"

האוח השתחרר ממנו בקושי חי. הוא
סיפר בכל היער על הארנב, על הכוח
שחו. שאפילו הדוב לא יעמוד מולו.
זה מעליב את הדוב, אבל מה
לעשות? הוא רצה להתמודד עם
הארנב, אבל אחרי מחשבה החליט:
"מי יודע, אולי יפגע בי כל כך שכל
החורף אצטרך לשכב במאורה" והוא
ויתר.
וכך הארנב נעשה החזק שביער.
כשרק יופיע במקום כלשהו, כולם
זזים מדרכו.
"תיזהרו!" מאיים הארנב בכפו.

עם הזמן אפילו הזאב פנה לפניו
מדרכו. ואפילו השתחוה לו. בוודאי,
אם הארנב חזק מהדוב.
וכל זה כי הוא אמיץ. ואם אמיץ אז
גם חזק. החזק ביותר.
הידד לארנב! הנה בחור כארז!